

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/234/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611203449
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7611203449.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu J. C., s.r.o., K., C. XX, IČO: 36 049 581, proti žalovanému M. Y.M., bytom I., A. P. XX, o zaplatenie 13,64 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 9C 127/2011-42 zo 16.8.2011 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Grösslingova 5, Bratislava. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu dlžné poistné vo výške 13,64 € s poplatkom z omeškania 0,2 % denne od 9.6.1999 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalovaný nesplnil svoju zákonnú povinnosť a neuhradil dlžné poistné na zdravotné poistenie v zmysle zák. č. 273/1994 Z.z., čím sa dostal do omeškania, a preto je povinný zaplatiť aj poplatok z omeškania, že túto povinnosť mal voči O. V. zdravotná poisťovňa, ktorá sa dostala do konkurzu a správca konkurznej podstaty uzavrel so žalobcom dňa 7.7.2005 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej nadobudol pohľadávku aj s príslušenstvom voči žalovaému, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany postupcu jej bolo oznámené, a napriek tomu k zaplateniu nedošlo. Súd prvého stupňa vychádzajúc z § 7 ods. 1 a 3 O.s.p. predovšetkým skúmal svoju právomoc ako podmienku konania podľa § 103 O.s.p. na prejednanie nároku na poistné na zdravotné poistenie s príslušenstvom (poplatkom z omeškania) podľa § 10 a nasl., § 23 zák. č. 273/1994 Z.z. Vychádzajúc z ust. § 19 ods. 3, § 23 ods. 1,2 zák. č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní, § 85h ods. 1, 2, 3 a § 18 ods. 1 písm. a/ bod 3 zák. č. 581/2004 Z.z., ktorým bol zrušený zákon č. 273/1994 Z.z., konštatoval, že zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom, vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004, na základe právoplatného rozhodnutia úradu, ktorý ohľadne týchto nárokov vydáva platobné výmery. Uviedol, že takéto nároky sú nepochybne nárokmi z práva verejného, a nie nárokmi z práva súkromného, pričom charakter pohľadávok zostáva trvalo zachovaný a nemení sa ani v prípade, že boli pohľadávky postúpené na iný subjekt, lebo účelom postúpenia pohľadávky je zmena veriteľa, a nie zmena v obsahu postúpenej pohľadávky, ktorá by mohla zhoršiť postavenie dlžníka (§ 25a ods. zák. č. 273/1994 Z.z.), a ani použitie právnych predpisov z oblasti

súkromného práva pri nakladaní s nimi neznamená, že sa tieto pohľadávky zmenili na pohľadávky súkromnoprávne. Pri vymáhaní týchto nedoplatkov žalobca (postupník od zdravotnej poisťovne) nie je so žalovaným v súkromnoprávnom vzťahu a dlhy, ktoré žalovanému vznikli z práva verejného, nemožno považovať za dlhy z práva súkromného. Dospel k záveru, že na prejednanie danej veci nie je daná právomoc súdu, a keďže nedostatok právomoci je neodstrániteľnou prekážkou konania, preto konanie vo veci zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p. s tým, že vec bude postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý ako orgán štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti je príslušný rozhodovať o uplatnených nárokoch žalobcu. Záverom poukázal na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Rks 1/2010 z 21.4.2010, ktorým tento súd v spore o právomoc medzi okresným súdom a Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozhodol, že na rozhodnutie o nároku žalobcu (ktorý nie je zdravotnou poisťovňou, ale zdravotná poisťovňa mu postúpila pohľadávku) na zaplatenie poplatku z omeškania poistného na zdravotné poistenie, je daná právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Bratislava. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie napadol žalobca včas podaným odvolaním, odôvodniac ho odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Predovšetkým nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že na prejednanie jeho nároku na zaplatenie poplatku z omeškania nie je daná právomoc súdu a bol toho názoru, že svoju pohľadávku nie je oprávnený uplatňovať pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý v zmysle § 18 ods. 1 písm. a/ bod 3 zák. č. 581/2004 Z.z. (upravujúceho pôsobnosť Úradu) vykonáva dohľad nad verejným zdravotným poistením tým, že vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, úroky z omeškania a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu, pričom v poznámke pod čiarou zákonodarca odkazuje na osobitný predpis, ktorým je zákon č. 580/2004 Z.z., a nie zákon o zdravotnom poistení. Bol toho názoru, že na základe uvedených ustanovení dokonca nie je daná ani pôsobnosť Úradu, aby v predmetnej veci konal s doterajšou zdravotnou poisťovňou alebo s obchodnou spoločnosťou, a preto pokiaľ by súd postúpil rozhodovanie Úradu, tento ho bude musieť odmietnuť, nakoľko nebudú splnené podmienky konania. V tej súvislosti poukázal na to, že právnu nemožnosť prejednať postúpenú vec potvrdil dokonca aj samotný Úrad vo svojej odpovedi na jeho žiadosť o sprístupnenie informácie podľa zák. č. 211/2000 Z.z., v ktorej uviedol, že nemá právomoc vydať platobný výmer v prípade, ak by návrh podal iný subjekt ako zdravotná poisťovňa. Tvrdil, že nemôže byť osobou oprávnenou konať pred úradom, rovnako tak úrad nemôže konať so žalovanou v správnom konaní, zároveň zákon o zdravotných poisťovniach takýto postup ani nepripúšťa, a teda jediným orgánom, ktorý o jeho nároku môže rozhodnúť je súd, keďže rozhodovanie patrí do právomoci súdu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 102/2001 z 27.9.2001, v ktorom uviedol, že pokiaľ vec nespadá do kompetencie súdu, ale neexistuje ani žiadny iný príslušný orgán, ktorému by súd mohol vec postúpiť, rozhodne o nej súd, preto bol toho názoru, že pokiaľ by sa stal „rozsudok“ právoplatným, došlo by k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Záverom poukázal na rozhodnutia iných súdov v obdobnej veci a pripojil uznesenie Krajského súdu v Prešove 17Co 4/2010 z 18.2.2010. Odvolanie podal aj proti výroku o nepriznaní trov právneho zastúpenia a z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania podaním z 29.11.2011, doručeným odvolaciemu súdu 8.12.2011 (č.l. 56) oznámilo svoj vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa I., L. J. X, K., IČO: 42 176 778, ktoré vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na stranu žalovanej podľa § 93 ods. 2 O.s.p., s ktorým odvolací súd konal.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a uznesenie podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, stotožňujúc sa so správnymi skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súd prvého stupňa v danej veci správne posúdil právny vzťah medzi žalobcom ako postupníkom pohľadávky na zaplatenie dlžného poistného na zdravotné poistenie a poplatku z omeškania (vzniknutý podľa predpisov účinných do 31.12.2001) a žalovaným ako platiteľom tohto poistného, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok proti žalovanému - ako vzťah verejnoprávnej povahy, ktorý nemožno podriaďiť pod vzťahy výslovne upravené v § 7 ods. 1 O.s.p. (nejde o vzťah občianskoprávny, pracovný, rodinný, družstevný, obchodný, podnikateľský a hospodársky), ani pod vzťahy, na ktoré dopadá § 7 ods. 3 O.s.p. (žiadny zákon neustanovuje, že o poplatku z omeškania s platením poistného na zdravotné poistenie rozhoduje súd), a vychádzal zo správneho názoru, že charakter pohľadávky vyplývajúcej z verejnoprávneho vzťahu sa nezmenil ani jej postúpením na iný subjekt (žalobcu). Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom, že na prejednanie veci nie je daná právomoc súdu, keďže rozhodovanie o žalobou uplatnených nárokoch patrí podľa osobitného predpisu (zák. č. 581/2004 Z.z.) do právomoci Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave, ako orgánu štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti (podľa § 85h ods. 3 v spojení s § 18 ods. 1 zák. č. 581/2004 Z.z.), preto súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ z dôvodu (neodstrániteľného) nedostatku procesnej podmienky konanie zastavil a vec postúpil na prejednanie tomuto príslušnému orgánu (§ 104 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Ani skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd poukazuje na to, že otázka právomoci súdu na prejednanie nárokov na dlžné poistné a poplatok z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004 (zák. č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní), bola už v súdnej praxi vyriešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenia sp. zn. 6Rks 1/2010 z 21.4.2012 a 6Cdo 102/2011 z 18.4.2012), z ktorých jednoznačne vyplýva, že na rozhodnutie o týchto nárokoch je daná právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, a nie súdu.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.) a vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, lebo v odvolacom konaní mu žiadne (účelne vynaložené) trovy preukázateľne nevznikli (oznámil iba vstup do konania po rozhodnutí súdu prvého stupňa).

Rozhodnutie prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.